

Høgni og Hannus heiðraðir fyri bjarging

Danski Carnegie Belønningsfond for heltemod hevur saman við 16 øðrum heiðrað teimum báðum Høgna Mohr og Hannusi Petersen fyri bjargingina av tí 10 ára gamla, Kjartani Festirstein, sum var dottin á sjógvi og var rikin uml. 70 metrar úr landi í illveðri

SVEINUR TRÓNDARSON

nóg mikið.

Long tíð er frálidin, síðani seinnapartin hósdagin tann 9. september.

Arbeidsdagurin á Sosialinum var farin at halla tá røringur kom í grannalagnum; ein drongur var farin á sjógvi, og lá og rópti um hjalp einar 70 metrar út frá landi.

Tann tíggu ára gamli Kjartan festurstein, sum var á veg til hús eftir bakkanum, gleið, og fór beint á bláman.

Tveir menn settust ikki á boðini og settu beina kós oman í fjørana.

Høgni Mohr og Hannus Petersen vóru teir fyrstu sum komu oman, og hóast sjógvin ikki var tespuligur á á litla, so kom tað ikki teimum til hugs, at setast aftur.

Tveir sum ein gloymdu teir vandan og svumu í ódnarveðrinum út eftir tíggu ára gamla dronginum, sum hóast í svárum neyð, kláraði at halda sær uppi.

Beint eftir bjargingina søgdu teir báðir, sum í ein munn, at tað var løn í sær sjálvum, at Kjartan enn er á lívi, men tað eru onnur, sum ikki hava hildið, at tað var

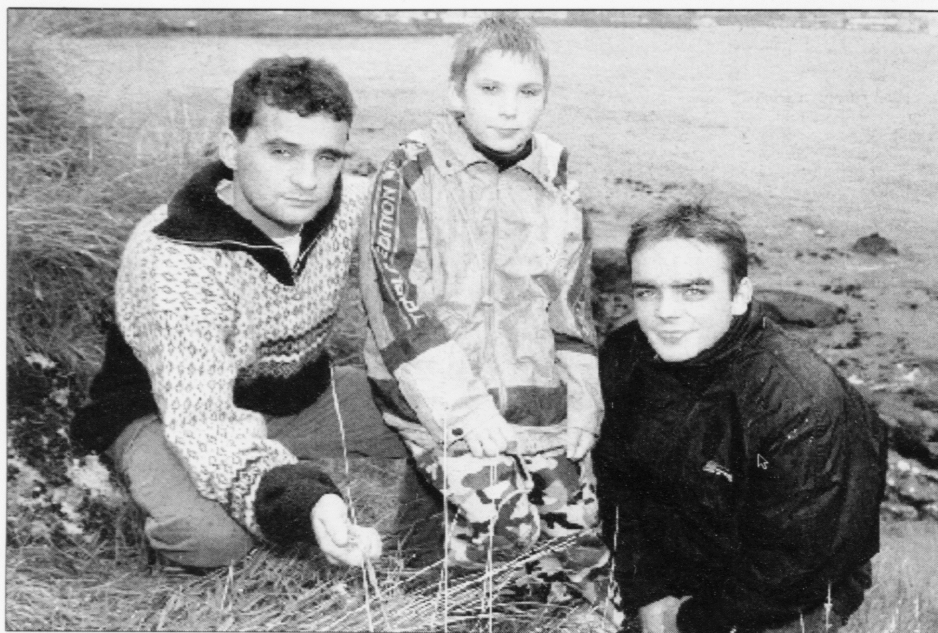
Heiðursgávu frá Carnegie

Beint eftir stórvingu bjargingina gjørdi lögreglan og slökkiliðið í Havn av at boða Carnegies Belønningsfond for heltemod frá hendingsini og nú fáar dagar undan jólum kom eyka-lønin.

Ein kekkur upp á 10 túsund til hvønn teirra fyri at hava sett lív sitt í vaða fyri at bjarga einum menniskja í neyð.

– Eg eri ótrúliga glaður fyri heiðurin, sigur Høgni Mohr við Sosialin um telefonina úr Keypmannahavn. – Tað er sjálvandi eitt gott herðaklapp at fáa fyri teir tankarnar, sum fóru gjøgnum høvðið beint eftir hendingsina, leggur hann afturat. Høgni leggur afturat, at tað eru ógliga nógvir pengar at fáa fyri slíka gerð, men sjálvsagt er hann fegin.

– Eg eri eisini sera takksamur og stoltur av, at onkur hevur mett gerðina verða so stóra, at vit skulu heiðrast, sigur Høgni og leggur afturat, at hann er lögregluni sera takksamur fyri at hon hevur innstillað teir til heið-

Teir triggir Høgni Mohr, høgumegin og Hannus Petersen vinstrumegin við Kjartan Festirstein í millum sín. Myndin er tikin dagin eftir óhappið, og beint omanfyri staðið har teir báðir komu á land við Kjartan óveðursdagin frammanundan

savnsmynd

urin.

18 fingur heiðurin

Sum nevnt omanfyri vóru teir báðir føroyingarnir ikki teir einastu, sum fingur heiðurin frá Carnegie grunninum.

Sekstan onnur, ella 18 fólk fílt fingur heiðursgávuna, sum undir vanligum

umstøðum er líka stór til øll, men tað var hon ikki í ár.

Hesaferð hevur grunnurin mett, at tey áttu at taka ein burturúr fyri serligt dirvi.

Ein dani fekk tí 15 túsund krónur fyri at vera farin inn í eitt brennandi hús eftir børnum, sum annars vóru innibrend.

Síðani 1912

Carnegie grunnurin hevur annars staðið fyri slíkum sømdargávum í mong harrans ár.

Grunnurin varð settur á stovn við kongiligari fyriskipan í 1912 og hevur síðani einaferð á hvørjum ári givið teimum, sum innstillað eru fyri slíkar stórar

gerðir, eina gávu.

Tað er fast, at heiðursgávnan frá Carnegie grunninum verður latin í byrjanini av desember mánaði.

Tað er sum sagt lögreglan, sum hevur innstillað teir báðar til heiðrin. Sum Sosialurin ynskir Høgna og Hannusi hjartaliga til lukku við.

Siktað omanfyri málið

Sámal Bláhamar er vónbrotin av, at tað bara hava verið 21 túsund ferðafólk í Føroyum í summar, men hann heldur, at hetta prógvar, at Ferðaráðið siktir heilt við síðuna av málinum, tá tey lýsa Føroyar, sum ferðamannaland. Hann heldur, at tey eiga at sikta breiðari

SVEINUR TRÓNDARSON

Ferðaráðnum.

Seinnapartin mánadagin var fundur á Hafnia har partar av kanningini hjá ferðaráðnum um ferðandi í Føroyum var lögð fram.

Har var niðurstøðan, at summarmánaðirnar vóru 21 túsund ferðandi í Føroyum, og tá eru teir føroyingar, sum eru fastbúgvandi uttanlands, og handilsferðandi eisini talð við.

Eitt vónbrot fyri onkran, men fyri onnur ein staðfesting av, at vit í ferðavinuhøpi eru ikki komnir longri enn so.

Stjórin í Ferðaráðnum segði við Sosialin aftaná, at hetta var á leið tað talið tey høvdu arbeitt út frá, og at henda kanningin var góð sum grundarlag undir framtíðar arbeiðnum hjá

Gongur øvugtán veg

Sámal Bláhamar er kortini ikki heilt samdur við stjóranum í Ferðaráðnum.

Hann heldur, at tað eru greið tekin innan føroyska ferðavinnu, sum siga, at tað bara er gingið aftur á hond.

– Eg havi tað á ein hátt, sum hypokondarín á sinni. Á gravsteini hansara stóð: »Trúgva tit mær nú?« og tað er á leið soleiðis eg kenni tað. Eg havi í fleiri ár ávara ímóti at tað verður siktað omanfyri málið, og tað haldi eg at henda kanningin ber tíðuliga boð um, sigur Sámal Bláhamar, sum kortini ikki var við á fundinum.

Sámal heldur, at um vit bara hyggja at hvussu nógv gistingarhús eru horvin í Føroyum, so ber tað greið

boð um, at ferðavinnan her á landi hevur tað ikki so gott, sum hon átti, og at hon als ikki gevur tað í samfelagskassan, sum hon bæði kundi gjørt, og átti at gjørt.

Sum dømi nevnið hann gistingarhúsin í Norðoyggjum, í Sandoyinni og í Norðstreymoy. Nokur teirra eru púra burtur, meðan onnur eru byrjað aftur við nýggjum eigarum

Selja okkum betur

– Eitt, sum eg havi lagt til merkis er, at tað er ein nógvi minni spjading í talinum av ferðafólki í mun til hvat tað var fyrr. Vit síggja næstan ikki »krabbagoggurnar« longur, og tað haldi eg er spell, sigur Sámal.

Óg orsøkin til at gongdin er sum hon hevur verið er, at vit duga ikki nóg væl at selja okkum, heldur Sámal

Bláhamar.

– Vit eiga at fara út og selja okkum í vetrarhálvuni og gera tað við okkara egna fólk. Eg haldi, at okkara fólk veit best hvussu vit selja Føroyar, og tí haldi eg at vit skulu brúka tey, sigur Sámal Bláhamar, sum visir á, at vit hava nógvi fólk her á landi, sum duga væl at selja okkara vøru, og tí høvdu tey verið uppløgd, sum leiðbeinarar.

Óg hetta beinir okkum inn á ein annan trupulleika, sum Sámal heldur at føroyska ferðavinnan hevur.

– Tað verður ikki tosað saman. Ferðaráðið ger tað, sum tey halda vera best, og tosar milt sagt ikki við okkum, sum hava verið í vinnuni í nógvi ár, og tað haldi eg vera heilt burturvið, sigur Sámal.

Tað er eisini ein av orsøkunum til, at hann er givin at ganga á teir fundir, sum Ferðaráðið skipar fyri.

– Eg havi sagt mína meining so ofta, at fólk gerast troytt altíð at hoyra meg brúka meg um okkurt, og tí haldi eg meg bara burtur, sigur Sámal Bláhamar.

Men tað er fatan hansara, at pengarnir sum ferðavinnan fær frá tí almenna, verða brúktir skeivt av somu orsøk.

– Vit marknaðarføra okkum ikki á rættan hátt uttanlands, og tá vit gera tað lurta vit eftir útlendskum serfrøðingum heldur enn okkara egna, sigur Sámal Bláhamar

– Ja, eg haldi, at vit heldur enn at sikta eftir einum lítli umbólki av ferðafólki í Danmark eiga at fevna meira breitt, soleiðis at vit fáa fleiri fólk til Føroya.

Blá nýstist ikki at kosta so nógvar pengar, men kann gerast rættuliga einfalt, samstundis sum »reklam-an« kemur út til nógvi fólk, sigur Sámal og visir á, at tað er nógvi fólk uttanlands,

sum hevur tilknýti til Føroya.

– Tey flestu teirra eru áhugað at vitja aftur, og hví skulu vit ikki brúka tað, sum ein part av marknaðarføringini hóast tað fellur uttanfyri málbólkin, spyr hann og svarar sjálvur, at tað er máttin tey brúka á Toru Turist og við sera góðum úrslitum eisini.